

Universitätsbibliothek Paderborn

Biennii Peripatetici

Complectens Quæstiones Logicales Una Cum Institutionibus Dialecticis Ad Antiquorum Recentiorumque Mentem Resolutas, Nec Non Juxta Modernam Scholarum Peripateticarum Methodum Elaboratas & Explicatas

Kretz, Marquard

Heripoli, 1749

Articul. IV. An scientia, fides, & opinio stare simul possint in eodem intellectu, circa idem objectum?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52248](#)

etus in ratione circuli ; sed non in ordine ad probationes.

ARTICULUS IV.

An Scientia, Fides, & Opinio stare simul possint in eodem intellectu, circa idem objectum?

611. **N**ota. Certum est 1. quod scientia in eodem intellectu circa idem objectum stare non possit cum ignorantia ; haec enim est carentia scientiae. Certum est 2. quod scientia stare nequeat cum actu erroris ; quia hic directe opponitur scientiae, utpote infallibili, & imperturbabili. Certum est 3. scientiam non stare cum formidine actuali, quae perturbabilis est, & actu cogitat rem forte aliter se habere. Certum est 4. scientiam stare non posse cum dubitatione, quae est actus hæsitans, & repræsentans neutram contradictionis partem ita probari, ut uni præ altera sit adhærendum ; igitur suspendit tam assensum, quam dissensum ; cum econtra scientia sit assensus certus, & evidens. Præterea hic notandum, quod Fides sit assensus ob authoritatem loquentis : si authoritas sit hominis, erit fides humana ; si divina, fides quoque divina erit. Haec ultima de se obscura est ; quia teste Apostolo *Fides est argumentum rerum non apparentium* : Obscuritas tamen fidei non est *privativa*, quasi nullam omnino diceret claritatem ; sed *præcisiva* tantum h. e. Fides dicit aliquam claritatem, sed non omnimodam. *Opinio* est assensus ob motivum probabile. De hujus essentia est formido, non quidem *actuallis*,

lis, de qua paulò ante diximus; sed *radicalis*: quando nimirūm intellectus actu non formidat, posset tamen formidare, si se reflecteret. *Status quæstionis* est: An, ex supposito, quod plures cognitiones ab intellectu elici simul possint, an, inquam, idem objectum ex diversis motivis possit simul scire, credere, & opinari?

612. *Dico.* Actus scientiæ, Fidei & Opinio-
nis stare simul possunt in eodem intellectu circa
idem objectum. Ita S. Thomas in 3. Dist. 13.
q. 2. a. 1. ubi ita ait: *Opinio, & scientia quam-
vis sint de eodem, non tamen secundum idem me-
dium, sed secundum diversa, & ideo possunt esse si-
mul.* S. Bonav. Molin. Ovied. &c. *Ratio est:*
*Quia ex nullo capite est repugnantia. Non ex
parte intellectus;* hic enim supponitur posse ha-
bere plures actus simul, & cæteroquin per se
capax est Scientiæ, Fidei, & Opinionis. *Non ex
parte objecti materialis;* hoc enim ex diversis
motivis à variis intellectibus judicari potest, cur
non ab uno? *Non ex parte objecti formalis,* quod
est motivum cujusque actus: Nam objecta for-
malia horum actuum de eodem objecto materiali
intellectui proponi possunt; cur non valeant ad
actus sibi correspondentes movere? *Non ratio-
ne ipsorum actuum,* qui sibi non opponuntur *con-
trariè,* ut scientia, & error, nec *privativè* aut
contradictoriè; Nam *Fides* non negat omnem cla-
ritatem, nec *Opinio* omnem certitudinem, ut
suprà jam insinuatum est. *Confirmat* hanc thesin
praxis scholarum, quæ suas plerumque conclu-
siones probant argumentis certis, & evidentibus,
iisque

iisque admiscent rationes probabiles, vel ab intrinseca Doctorum autoritate de promptas; quod rejecta hanc thesi superfluum foret, ac inutile.

613. Obj. 1. Opinio parit incertitudinem; ergo de ejus ratione est formido actualis. Rx. D. ant. Parit incertitudinem *privativè* sumptam. N. præcisivè sumptam. C. viden. 611. Inst. 1. Scientia parit certitudinem positivam, & actualem; ergo Opinio econtra parit incertitudinem positivam, & actualem. Rx. N. *Conf. Disp. est*; quia actus scientiæ nititur ipsa infallibilitate; econtra opinio non nititur ipsa fallibilitate, sed ratione probabili; alias quod plura essent motiva probabilia, eò fallibilior, & incertior redderetur actus, quod est contra experientiam. Inst. 2. Opinio excludit scientiam; ergo nullo modo componi potest cum scientia in eodem intellectu. Rx. D. ant. Excludit scientiam ex suo motivo. C. ex eodem intellectu. N. Inst. 3. Si opinio in eodem intellectu compateretur secum scientiam; ergo idem intellectus esset certus, & incertus; firmiter adhæreret eidem objecto, & non adhæreret &c.; sed haec dici non possunt; ergo. Rx. D. Maj. Esset certus, & incertus &c. respectu ejusdem motivi. N. respectu diversorum. Subinst. & incertus &c. *privativè*. N. incertus *præcisivè*. C. Inst. 4. Effectus primarius opinionis est, reddere intellectum *privativè* incertum; ergo. Rx. N. ant. Sed effectus primarius opinionis est, quod denominet intellectum assentientem objecto ex motivo probabili, quæ denominatio non negat certitudinem. Reddere autem intellectum formaliter incertum, & dubitatem, est effectus tantum secundarius op-

opinionis. *Si queras*: Cur ergo opinio non trahat hunc effectum secundarium? R. Quia motivum scientiae impedit intellectum, ne se reflectat supra motivum probabile, eliciatque actum, quo judicet absolute, objectum aliter se habere posse. *Si postules porro*: An intellectus cognoscat motivum opinionis esse fallibile, vel non? R. non cognoscit reflexè esse, fallibile, saltem necessariò; sed cognoscit exercitè. Adde, quod, si etiam reflexè cognosceret, nondum tamen formidaret actu, ut Maurus & alii defendant, propterea quod praesens motivum scientiae formidinem hanc impedit. *Inst. 5.* Voluntas prosequens bonum, quod malum admixtum habet, ita prosequitur bonum, ut ipsi simul displiceat malum, ergo à pari. R. N. *Conf. Disp. est*: Quia malum ut malum est verè odibile à voluntate, & respectu illius verum malum; Opinio autem non est malum respectu intellectus, sed habet se ut minus bonum. *Inst. 6.* Saltem praesente motivo scientiae motivum opinionis nihil operabitur. R. T. Exinde nondum sequitur, quod opinio repugnet scientiae. *Si quis*: Lux cerei nihil operatur sole meridiano; ergo nec opinio aliquid operatur praesente scientia. R. N. *Conf. Disp. est*: Quia lux cerei, & lux solis supponuntur, esse ejusdem rationis. Econtra motivum scientiae, & motivum opinionis ejusdem rationis non sunt; adeoque opinio alium effectum in intellectu producit.

614. *Obj. 2.* Idem objectum nequit esse clarum, & obscurum, absens, & praesens &c. ergo saltem circa idem objectum in eodem intellectu

ne-

nequit stare scientia & fides; nam Fides est obscura, & argumentum rerum non apparentium, alia verò prædicata scientiæ conveniunt. *R. D. ant.* Respectu ejusdem motivi. C. Respectu diversorum. N. *Ad rationem R.* N. quòd fides sit positivè obscura &c. In ejusmodi argumentis loquere, sicut suprà locuti sumus de scientia, & opinione. *Si ait: S. Chrisost.* inquit: *Si fides est eorum, quæ non videntur, quid vultis ea videre, ut excidatis à fide;* ergo. *R. D. ant.* Quid vultis videre ea &c. sic, ut ratio videndi, sit ratio credendi. C. secùs. N. Motivum enim scientiæ, nequit esse motivum fidei.

615. *Reflexio I.* Scientia, Fides, & Opinio non opponuntur sibi privativè, sicut *Lux*, & *Tenebræ*, nec contrariè, sicut *Albedo*, & *Nigredo*, sed sunt actus sibi invicem subordinati sicut *vivens*, *sensitivum*, *animal*. II. Fides etiam in consortio scientiæ est libera adhuc, & meritoria ex motivo proprio. III. Intellectus in tali casu dicitur simpliciter certus, quia motivum scientiæ prævalet.

ARTICULUS V.

An idem actus possit esse Scientiæ, Fidei, & Opinionis?

616. *Nota.* Status quæstionis non est, an tres actus distincti realiter, quorum unus sit actus fidei, alter opinionis, & tertius scientiæ coalescere ita possint? ut ex tribus his actibus fiat actus unus; sed an tria Scientiæ, Fidei, & Opinionis motiva, quæ aliàs distinctos efficerent